

Bron av sorg till försoning

Det är alltid en tung och svår förlust när föräldrar dör. Speciellt tungt och svårt kan det vara om avskedet inte skett i ömsesidighet och kärlek. I *En bro av sorg* skriver **Nike Markelius** fram sin mor. *Till minne av min mor Katrin*. Om sorgen, förlusten och till slut om försoningen.

*jag har väntat hela livet
på min mamma
på dig som aldrig kom
slutade inte hoppas
trots åren och tonfallen
som la sig mellan oss
du la vårt öde utanför dig själv
för att slippa se
för att slippa leva*

Nike Markelius mor gick bort 2021 utan att mor och dotter kunnat försonas, medan hon ännu var i livet. Då hade de inte träffats på flera år. Hon dog utan att vilja lämna något tillfälle att ta farväl. Jag får följa en personlig sorgeprocess, men också hur det faktiskt går att i efterhand gestalta och iscensätta en försoning alldeles på egen hand, när inget annat längre är möjligt.

Jag funderar en del över vad det egentligen är jag läser. Är det här dikter? Är det inte snarare en glimrande prosa? Texten kan också läsas som en dagbok, eller som små fristående noveller eller varför inte som en sammanhängande berättelse. Jag kommer fram till att det är närmast som att läsa brev, meddelanden adresserade till mamman och till dottern själv – och kanske också till mig som utomstående.

Boken är indelad i två delar, Förlusten och Försoningen. Här trängs minnen, tankar och känslor om vartannat. I slutet av boken talar mor och dotter direkt till varandra. I Nike

Markelius suggestiva texter kokas sorgen till slut ner och blir till en möjlighet att försonas med den trasiga och såriga relationen mellan mor och dotter, precis som den faktiskt var.

*... du bar ett öde
tungt som sten
du kunde inte
bära också mig
ditt liv var en sorgvandring
svåra röster
skrek i dina öron
din längtan
en dyster vagn
lastad till bredden
din tunna kropp
mellan skaklarna
dina bara händer
drog vagnslasten genom dina dagar på jorden...*

En bro av sorg är ett antal brev om det som aldrig blev, det som inte fungerade, det som slets sönder och det som aldrig sas. En sorgesång som bär fram mot en försoning. Utan att för ett ögonblick fastna i bitterhet eller vrede.

Det blev för mig en starkt drabbande läsning. Texterna är vemodiga, ömsinta och berörande men samtidigt kraftfulla och rena i all sin nakenhet.

Boken är illustrerad av modern, **Katrin Markelius**, som var arkitekt och konstnär. På omslaget finns en talande tuschteckning med två gestalter, en större som vänder sig bort och en mindre strax bakom som sträcker ut sin arm. Nära men ändå så långt ifrån varandra.

Jag tänker efter läsningen att det behöver inte bara vara Nike Markelius sorg, förlust och försoning jag tagit del av. Inte bara privat utan också djupt mänskligt och allmängiltigt. Nike Markelius har grävt ner stridsyxan, slutit fred och

återförenat det som tidigt i livet förblev åtskilt. Det är stort och känns väldigt trösterikt.

*Att förlåta
mig själv
för att jag inte kan
förlåta dig
försoning
är min arvedel*

En bro av sorg
Nike Markelius
Ordfront; 2024

EN BRO AV SORR

NIKE MARKELIUS

DIKTER

ORDFRONT

Nike Markelius (f. 1962) verkar som musiker, textförfattare och kompositör. Hon blev först känd som trumslagare och medlem i punkbandet *Tant Strul* i början av åttiotalet och är i dag verksam i olika musikaliska konstellationer, bland annat *Nike & Röda Orkestern*. Hon har skrivit dramatik och är som frilansskribent också en stark röst i den socialpolitiska debatten kring arbetsmarknadspolitik och kulturarbetarnas situation. Debuterade som författare 2016 med självbiografin *Trumslag hjärtslag*. Nike Markelius erhöll Svensk Socialpolitisk Förenings Hederspris 2013 och 2020 invaldes hon i Swedish Music Hall of Fame.